

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา
และความเห็นพนักงานอัยการ

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดยะลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงสำนักงานอัยการจังหวัดยะลา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา และความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ (แบบ อก.๒ หรือแบบ อก.๔)

สำนักงานอัยการจังหวัดยะลา มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๕๙(ยล)/๗๗๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และหนังสือที่ อส ๐๐๕๙(ยล)/๗๗๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้ดำเนินการคัดถ่ายสำเนาสรุปความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ (อก.๒๗) ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๑๔๓ วรรคสอง และข้อ ๑๔๔ กรณีความเห็นของพนักงานอัยการ (อก.๔) เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงไม่สามารถคัดถ่ายได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดยะลา ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดยะลา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้แจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลาให้ดำเนินคดีกับนางสาว ข. จำนวน ๒ คดี ในข้อหากระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่น หรือกระทำให้ผู้อื่นได้รับความอับ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

อายุหรือเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล เป็นคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และในข้อหาหมิ่นประมาท โดยการใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชังเป็นคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดยะลาพิจารณาแล้วมีความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องคดีทั้ง ๒ คดีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการจังหวัดยะลาขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ ส่วนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา และรายการที่ ๒ ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการจังหวัดยะลาที่มีคำสั่งไม่ฟ้องคดี สำนักงานอัยการจังหวัดยะลา แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาสรุปความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ (อก.๒๗) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนความเห็นของพนักงานอัยการ (อก.๔) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานอัยการจังหวัดยะลา มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๕๙ (ยล)/๑๑๓๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปความได้ดังนี้

๑. ส่วนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลาในคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ระหว่างพันตำรวจเอก ก. ผู้กล่าวหา นางสาว ข. ผู้ต้องหา ส่วนวนการสอบสวนทั้งสองสำนวนดังกล่าวเป็นกรณีการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๑) ที่พนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๑ กำหนดให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่าหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ซึ่งในการสอบสวนคดีอาญาเป็นกระบวนการดำเนินการยุติธรรมที่อาจมีการละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นภายใต้อำนาจที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมและสรุปสำนวนการสอบสวนย่อมมีทั้งคำให้การของผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และพยาน ที่ให้การตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดบังคับต้องให้การตามข้อเท็จจริง ซึ่งทุกคนมีสิทธิตามกฎหมายที่จะต้องถูกบังคับและได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญอย่างเท่าเทียมกัน แม้ว่าจะตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาแล้วก็ตาม ซึ่งอาจมีการให้ถ้อยคำที่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นหรือพาดพิงบุคคลที่สาม หากมีการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

เปิดเผยออกไปอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) เนื่องจากไม่มีบุคคลใดยินยอมให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริง หากปรากฏว่า ต่อมาคำให้การของตนอาจถูกเปิดเผยและอาจต้องถูกฟ้องร้องเป็นคดีความเนื่องจากการให้การตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งทำให้การรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหาไม่สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๒. ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๑๔๓ วรรคสอง และข้อ ๑๔๔ กรณีความเห็นของพนักงานอัยการ (อก.๔) เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) เนื่องจากในการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการต้องมีการพิจารณาทำความเข้าใจจากสำนวนการสอบสวนซึ่งรวบรวมพยานหลักฐานจากทั้งของผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และที่พนักงานสอบสวนสอบสวนได้ความ พิจารณาซึ่งน้ำหนักความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐานและคำให้การของบุคคลผู้เกี่ยวข้องในคดีเพื่อพิสูจน์ความผิดและความบริสุทธิ์ของผู้กระทำความผิดว่ามีมูลตามข้อกล่าวหาหรือไม่ และมีองค์ประกอบการกระทำครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดให้การกระทำเป็นความผิดหรือไม่ ซึ่งต้องมีการเสนอความเห็นและคำแนะนำเพื่อพิจารณาตามลำดับขั้น อาจมีการพาดพิงบุคคลที่สาม หรือกระทบสิทธิของบุคคลใดในสำนวนคดีอาญา แต่เป็นอำนาจหน้าที่ที่พนักงานอัยการพึงกระทำได้ตามอำนาจที่กฎหมายกำหนด ในกรณีนี้เมื่ออธิบดีอัยการภาค ๙ มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีทั้ง ๒ คดีดังกล่าว และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาพิจารณาเห็นชอบด้วยกับความเห็นสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการแล้ว ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดยะลาได้สรุปข้อเท็จจริงและเหตุผล ซึ่งพิจารณาว่าการกระทำของผู้ต้องหาไม่เป็นความผิดตามองค์ประกอบความผิดครบถ้วนแล้ว และสำเนาคำสั่งไม่ฟ้องให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว หากพิจารณาอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาความเห็นของพนักงานอัยการทั้งหมดก็อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) เนื่องจากอาจมีการนำความเห็นของพนักงานอัยการซึ่งพิจารณามีความเห็นและเสนอคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายไปดำเนินการฟ้องร้องต่อเนื่องกันไม่เป็นที่สิ้นสุด และอาจทำให้การทำความเข้าใจและเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการภายในไม่สามารถกระทำได้อย่างอิสระเพื่อประโยชน์ของทางราชการและป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ทางราชการได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา ประกอบด้วย แบบพิมพ์ลายนิ้วมือและผลตรวจของผู้ต้องหา คำร้องคัดฟ้องฝากขัง บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา บันทึกการจับกุม/แจ้งข้อกล่าวหา บันทึกพนักงานสอบสวน คำให้การพยาน คำให้การผู้ต้องหา คำให้การผู้กล่าวหา และรายงานการสอบสวน กรณีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดยะลาว่า พนักงานอัยการจังหวัดยะลาได้มีความเห็นและคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีอาญาทั้ง ๒ คดีดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยส่วนการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวจึงไม่ทำให้การพิจารณาสั่งคดีตามกฎหมายของพนักงานอัยการที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้แจ้งความร้องทุกข์ในฐานะผู้เสียหายจึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนและตรวจสอบว่าการพิจารณาทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการจังหวัดยะลาได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ส่วนการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ แบบพิมพ์ลายนิ้วมือและผลตรวจประวัติของผู้ต้องหา ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ชื่อบิดา มารดา หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ลายมือชื่อของพยานบุคคลและผู้ต้องหา รวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในบันทึกคำให้การของพยาน บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา รายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลให้มีน้ำหนักเพียงพอว่าการได้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยชื่อ นามสกุล ของพยานบุคคลดังกล่าวจะทำให้พยานบุคคลเกิดความไม่เชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยของสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลจากการให้ถ้อยคำและทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงให้ปกปิดข้อมูลในส่วนนี้ไว้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการจังหวัดยะลา (อก.๔) กรณีมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการอันเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าพนักงานอัยการจังหวัดยะลาได้พิจารณาสำนวนคดีอาญาทั้ง ๒ คดีดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๒ คดี และอธิบดีอัยการภาค ๙ มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในคดีทั้ง ๒ คดีเช่นเดียวกัน และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาเห็นชอบด้วยแล้ว จึงมีผลทำให้การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการเสร็จสิ้นตามกระบวนการและขั้นตอนของกฎหมายแล้ว การเปิดเผยความเห็นและคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการจังหวัดยะลา จึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้แจ้งความร้องทุกข์ในฐานะผู้เสียหายในคดีจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารโดยตรง และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการเป็นไปด้วยความถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการจังหวัดยะลา (อก.๔) เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ชื่อ นามสกุล และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการจังหวัดยะลา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา เว้นแต่ แบบพิมพ์ลายนิ้วมือและผลตรวจประวัติของผู้ต้องหา ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ชื่อบิดา มารดา หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อของพยานบุคคลและผู้ต้องหา รวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ที่ปรากฏอยู่ในบันทึกคำให้การของพยาน บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา รายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา ให้ปกปิดไว้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๑/๒๕๖๔

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการจังหวัดยะลา (อก.๔) ในคดีอาญาที่ ๑๒๑/๒๕๖๓ และคดีอาญาที่ ๑๔๕/๒๕๖๓ เว้นแต่ ชื่อ นามสกุล และ ข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ให้ปกปิดไว้

พลเอก กฤษณะ บวรรัตนารักษ์ หัวหน้าคณะที่ ๓

พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์ กรรมการ

นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณภา ติระสังขะ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : นายธนกฤต วรรณชชากุล กรรมการวินิจฉัย ไม่ได้ร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐